

[Bouet.]

Flertal, hvis man kan tale om en Ære paa dette Omraade.

Foruden de Tal, jeg her og tidligere har nævnt, vil der paa forskellige af Kommunens Udgiftsposter kunne spares betydelige Beløb, hvis man virkelig har den gode Villie, som skal til. Og det er det, vi maa kræve fra borgerlig Side, at denne gode Villie skal være til Stede, og hvis den viser sig ikke at være til Stede og ikke kan bringes frem, saa er det kun ganske naturligt, at Vælgerne faar det afgørende Ord med Hensyn til, om man vil beholde dette Flertal, eller om man vil have et andet Flertal, som kan skaffe bedre Forhold og bringe Udgifterne ned.

Jeg skal saaledes nævne, at i de sidste 4 Aar, 1925—26, 1926—27, 1927—28 og 1928—29, er Københavns Kommunes Balance gaaet ned fra ca. 111 til ca. 100 Mill. Kr., det vil sige en Nedgang paa ca. 9 pCt. I samme Tidsrum er Pristallet faldet fra 220 til 176, en Nedgang paa ca. 20,3 pCt., og selv om dette Pristald ingen Indfyldelse har paa Kommunens Udgifter til Renter og Afskrivninger, er der alligevel et saa stort Misforhold mellem disse Tal, at hvis man for Alvor vil sætte ind paa at bringe Udgifterne ned i Forhold til Pristallet, vil der være en stor Margin for Udgiftsnedsettelse.

Der faldt nogle Bemærkninger om Gas- og Elektricitetspriserne fra det ærede Medlem Hr. Busk, og ogsaa fra den ærede Ordfører for Venstre, som stadig fremhæver, at det er forkasteligt, at Københavns Kommune tager en stor Del af sine Indtægter gennem den indirekte Beskatning. I den Anledning vil jeg gerne sige, at vi fra vor Side stiller som et uafviseligt Krav, at Kommunens indtægtgivende Virksomheder skal forrente sig og give et passende Overskud, saaledes som enhver veldrevet privat Forretning vil gøre. Og dertil kommer, at det er ganske forkasteligt, hvis Københavns Kommunes Ledelse alene vil basere Indtægterne paa den direkte Indkomstskat. Den nuværende Overpræsident, Jensen, som jo i sin Tid var en meget forsigtig Finansborgmester, der paa mange Maader har fyldt Kommunens Reservefonds, udtalte da ogsaa ved en given Lejlighed, at det at bygge Kommunens Økonomi udelukkende paa Indkomstskatten var en højst farlig Foranstaltning. Jeg har altsaa paa dette Omraade en Meningsfælle, som dog maa have nogen Vægt overfor det ærede Medlem Hr. Stauning.

Vi ønsker altsaa og finder det naturligt,

at disse Erhvervsinstitutioner skal give et passende Overskud, og naar man nu ser, at Gasværkernes Anlægskapital i København er 48 750 000 Kr., og at de kun giver et Overskud af 229 000 Kr., hvilket svarer til ca. 0,8 pCt. af Anlægskapitalen, saa kan man ikke sige, at disse Institutioner drives paa en saadan Maade, at de giver ikke alene Forrentning, men ogsaa et passende Overskud, og derfor er vi fra vor Side imod, at man gaar videre i Retning af at nedsætte Gaspriserne, thi det vil kun medføre, at de Indtægter, som nu opnaas paa dette Omraade, enten skal tages fra Elektricitetsværkerne eller overføres paa den direkte Beskatning. Derfor maa vi fra vor Side være absolutte Modstandere af, at man følger den Vej.

Det ærede Medlem var inde paa de to Henvendelser, som er sket til Regeringen, den ene om at rette dette uretfærdige Forhold, som det er, at Københavns Kommune behandles paa en anden Maade end Landets øvrige Kommuner, og det ærede Medlem Hr. Stauning henviste til, at der havde ogsaa det ærede Medlem Hr. Bindselev og jeg været Medunderskrivere. Dette skal jeg ingenlunde fragaa. Vi har været med til at rette denne Henvendelse til Regeringen, og det er vor ærlige Overbevisning, at Københavns Kommune er uretfærdigt behandlet paa dette Omraade. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at rette den Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, naar man kan forvente, at den højtærede Minister har overvejet denne enstemmige Henvendelse fra Københavns Borgerrepræsentation, og om man kan forvente, at den højtærede Indenrigsminister vil træffe saadanne Foranstaltninger, at dette uretfærdige Forhold ophører. Hvis man kan forvente noget saadant, hvis man kan forvente, at man fra Regeringens Side og fra Flertallets Side i denne Sal vil gaa med til, at København behandles paa lignende Maade, som Frederiksberg og de øvrige Kommuner behandles paa paa dette Omraade, saa vil det yderligere bevirke, at det vil være endnu lettere for Københavns Kommune at sætte Skatten ned, og det vil kunne forbedre de Chancer, som det Forslag, vi her har stillet, for Øjeblikket har.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Henvendelsen til Regeringen om Københavns Kommunes uheldige Stilling som Følge af den Arbejdsløshed, der hersker, skal jeg ogsaa indrømme, at vi har været med paa dette Punkt. Men jeg vil gerne give den lille Oplysning, at man fra Flertallets Side i Københavns Borgerrepræsentation fremsatte dette Forslag som en Overrumpling. I Stedet for at gaa den naturlige